

КҮН ШЫҒАДЫ ДА БАТАДЫ

(М. Горькийден)

Күн шығады да, батады,
Абақтым қара әрі тар.
Түнде, күндіз күзетшілер
Тереземді бақылар.

Бақыландар, мейілдерің,
Қаша алмаймын мен сорлы.
Жүрек ерікке ұмтылады,
Үзе алмаймын шынжырды.

Ай, шынжырлар, шынжырларым,
Сендер – темір сақшылар.
Үзе алмас та, сындыра алмас
Сендерді асқан батырлар.

Қарға, қарға, қара қарға,
Неге төніп келесің?
Көзің сүзіп күтпе бекер,
Мен сенікі емеспін.